DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIX. ZATURDAG den 12den FEBRUARY, 1831. N. 6

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

WY Directeur ad-interim in Rade van Policie over de kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal, sedert de regeling van den burgerlyken stand op dit eiland, de bepalingen der publicatie van Gouverneur en Raden van Policie den 21sten Mei 1822 gearresteerd en uitgevaardigd, voor zoo ver dezelve betreffen de aangifte van sterfgevallen aan de Wees-kamers door de doodgravers, als onnoodig kunnen worden beschouwd, aangezien de aangifte van alle sterfgevallen van vrygeboren personen thans ter Secretary van het Gemeente-Bestuur moet geschieden, en de Weesmeesters van de gemelde Secretary die informatien kunnen bekomen welke by hen vereischt worden tot het doen van het noodig onderzoek, of de boedels van de overledene personen al of niet geheel of ten deele aan derzelve kamers vervallen zyn.

Zoo is het dat wy hebben noodig geoordeeld de bepalingen van het 1, 2 en 5 artikel der hiervorengemelde publicatie van Gouverneur en Raden van Policie dd. 21 Mei 1822, betrekkelyk tot de hiervoren bedoelde aangifte als vervallen te houden en in te trekken, gelyk dezelve bepalingen by deze als vervallen gehouden en ingetrokken worden; blyvende overigens de artikels 3 en 4 van dezelve publicatie in volle kracht.

Gearresteerd op Curaçao den 20sten January 1831, het 18de Jaar van Zyner Majesteits Regering.

De Directeur ad-interim inRade voormeld,

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.

In kennisse van my,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 27sten daaraanvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

WY Directeur ad-interim in Rade van Policie over de kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal het, sedert de regeling van den burgerlyken stand in deze kolonie, noodzakelyk geworden is het zegelregt te bepalen, hetwelk zal moeten geheven worden op extracten uit de Registers van den burgerlyken stand en op acten dewelke, overeenkomstig de verordeningen van de reglementen op den burgerlyken stand kunnen vereischt worden.

Zoo is het, dat wy hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, gelyk bepaald wordt by deze: dat het zegelregt van alle extracten uit de registers van den burgerlyken stand zoo mede van alle acten, ontstaande uit de verordeningen van de reglementen op den burgerlyken stand in deze kolonie, zal zyn vyftig centen voor elk, met de daarop vereischte legalisatie, het zy extract, minute, origineel of afschrift, zonder onderscheid.

Gearresteerd op Curaçao den 2den February 1831, het 18de jaar van Zyner Majesteits Regering.

De Directeur ad-interim inRade voormeld,

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.

In kennis van my,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 3den daaraanvolgende.

(w. g. W. PRINCE, Sec.

OPROEPING!

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 28sten January 1831.

DE ondergeteekende Ambtenaar van den Burgerlyken stand dezes eilands, roept by deze op, al de enen die, sedert den eersten January dezes Jaars, zoo wegens geboorten als overlyden, op zyn Bureau of wel by de Districtmeesters, als hulp ambtenaren van den Burgerlyken stand aangiften hebben gedaan, om in opvolging van Art. 1 der Publicatie van den HoogEd. Gestrengen Heer Directeur ad-interim dezes en onderhoorige Eilanden die, aangiften by hem, voor zoo verre het Stads District betreft, en by de hulp ambtenaren voornoemd, voor zoo verre de Buiten Districten aangaat, nogmaals te komen bewerkstelligen, ten einde daarvan overeenkomstig de wet op den Burgerlyken stand in de Registers de behoorlyke inschryving worde gedaan; zullende de hierboven bedoelde andermalige aangiften tot en met ultimo February aangenomen worden.

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

Officieel.

HET CONSTITUEREND CONGRES VAN VENEZUELA.

Overwegende dat het hoogst noodzakelyk is om eene verandering daartestellen op de haven regten welke tegenwoordig zoo wel op nationale als vreemde vaartuigen ingevorderd worden.

BESLUIT.

Art. 1. De Haven meesters zullen als regten die aan hen toekomen invorderen: voor elk nationale vaartuig van vyf en twintig tonnen en meer, die de buitenlandsche handel dryft, drie pesos, en voor elk vreemd vaartuig dat binnen de havens van Venezuela aankomt, zes pesos. Het nationaal vaartuig van minder tonnen zynde, zal voor hetzelve niets betaald worden.

Art. 2. Nationale vaartuigen van meer dan vyf en twintig tonnen, die de buitenlandsche handel dryven, zullen by derzelver aankomst twaalf pesos voor anker geld betalen, en vreemde vaartuigen zestien pesos.— Vaartuigen van vyf en twintig tonnen en minder zullen de eersten zes en de laatsten acht pesos betalen.

Eenig paragraaf. Deze belasting zal uitsluitelyk besteed worden tot het daarstellen en bekostigen van hospitalen of lazarus huizen en zal door de Directeurs dier oprigtingen, alwaar zy bestaan, ingevorderd worden, of ook zal de invordering geschieden door de opperhoofden van het Tolhuis, die maandelyks de overgave daarvan aan de gemelde administratien doen zullen.

Art. 3. De monsterrollen welke aan nationale vaartuigen, die de vreemde of cabotage handel dryven, toegestaan worden, zullen door de haven meesters op zegel papier van een vierde afgegeven worden. Voor elke monster rolle zal, voor kustvaarders, eeniglyk de waarde van het zegel; en voor die welke de vreemde handel dryven, behalven het zegel geld, acht realen voor de kosten van het kantoor ingevorderd worden, wanneer het vaartuig boven de vyf en twintig tonnen groot zy.— Men zal dienzelfden regel in acht nemen ten aanzien van getuigschriften die afgegeven worden dat het vaartuig goed en gaaf is en zee kan bouwen.

Art. 4. De haven meesters zullen eene boot houden die door de regering zal bekostigd worden, ten einde visites te doen en voor andere diensten van hunnen post.

Art. 5. Nationale vaartuigen van meer dan vyf en twintig tonnen, van vreemde havens komende, zullen eene reaal betalen voor elke ton boven de gemelde 25 tonnen, en vreemde vaartuigen vier realen per ton voor alle de tonnen welke zy meten. Van de eene haven van Venezuela naar de andere zal van kustvaarders niet meer dan eene halve reaal per ton ingevorderd worden, van het geen de 25 tonnen te boven gaat.

Art. 6. De ton zal van twintig quintalen zyn, en zal dat regt betaalbaar zyn, als mede het anker geld, zoodra een vaartuig binnen de haven aangekomen en ontladen is, met uitzondering echter van gevallen van avary of terugkeering met schade na deszelfs vorig vertrek.

Art. 7. Het toezigt over de tonnen gelden behoort aan den publicken schatmeester, en zal de inning daarvan door de Tolhuizen gedaan worden.

Art. 8. Nationale vaartuigen die van vreemde havens aankomen en die meer dan 25 tonnen meten, zullen elk voor het regt van binnen komen vier pesos en van mindere tonnen zynde twee pesos betalen. Vreemde vaartuigen zullen in alle gevallen zes pesos te betalen hebben.

Art. 9. Nationale vaartuigen die de buitenlandsche handel dryven, 25 tonnen niet te boven gaande, zullen elk voor het patent van gezondheid vier realen betalen. Vaartuigen die meer dan 25 tonnen meten, het zy nationalen of vreemden, zullen elk daarvoor twee pesos betalen.

Art. 10. Het regt van binnen komen en de belasting voor het patent van gezondheid zullen door de Administrateurs van de municipale renten ingevorderd worden en tot de zuivering der havens, verstelling der werfen en andere dergelyke oogmerken besteed worden.

Art. 11. Nationale en vreemde vaartuigen die 25 tonnen te boven gaan, wanneer aan dezelven de visite van gezondheid gedaan worde, zullen aan den officier van gezondheid vier pesos te betalen hebben en twee wanneer zy mindere tonnen meten.

Art. 12. De permitten van varing en patenten van gezondheid zullen door de gouverneurs en civiele opperhoofden der kantonnen uitgegeven worden. De eersten zullen, behalven de naamteekening van de authoriteit die dezelve afgeeft, ook van eenen pas van den plaatselyken militairen chef, van den administrateur van het tolhuis en van den administrateur der municipale renten vergezeld gaan, ten einde te weten of er aan de regten, welke in deze wet bepaald worden, zyn voldaan geworden; het vaartuig zal zonder eenige andere formaliteit deszelfs reis mogen aanvaarden.

Art. 13. Nationale en vreemde vaartuigen zullen voor loodsgeld in Angostura betalen, van den ingang der Oronoko af tot aan de hoofdstad toe, zes pesos voor elken voet diep gaande, wanneer zy van vreemde havens aankomen, kustvaarders zullen niet meer dan acht pesos voor het geheel betalen, zonder de voeten die zy diep gaan te berekenen. Vaartuigen van vyf en twintig tonnen en minder zullen geen loodsgeld betalen, door geene loodsen benoodigd te hebben.

Eenig paragraaf.—Dit regt zal in het Tolhuis ingevorderd worden, en aldaar zullen de appointementen der loodsen betaald worden.

Art. 14. Te Maracaibo zal elk vaartuig zes pesos per voet betalen, wanneer hetzelve van eene vreemde haven aankomt of naar dezelve vertrekt, en drie pesos voor het aankomen of vertrek naar eene haven der republiek, per voet.

Eenig paragraaf.—De inning van dit regt zal geschieden door een persoon die door eene vergadering van kooplieden, in tegenwoordigheid van den opper loods, zal benoemd worden, en zal hetzelve uitsluitelyk besteed worden tot de betaling der appointementen der loodsen en het vervaardigen en de verstelling van vaartuigen die voor dezen dienst gebruikt worden. De ontvanger zal een borg moeten stellen en aan computatie bloot gesteld zyn; hy zal zyne rekening in aanteekening houden om met de generale administratie der finantie te verrekenen, en zal hy 5 pct. commissie voor de invordering genieten. De vergadering zal met overeenstemming van den Gouverneur bovendien aan dien ambtenaar de noodige regeling voorschryven.

Art. 15. Het regt van binnen komen, visite van gezondheid, loodsgeld en patent van gezondheid, die in deze wet bepaald worden, kunnen veranderd worden naar de byzondere omstandigheden van elke haven, door de respective provinciale deputatien, na vooraf de goedkeuring van het Congres tot dat einde verkregen te hebben, vóór dat hunne maatregelen tot stand mogen gebragt worden.

Art. 16. De wet van den 28sten July 1824, betreffende tonnen gelden, die van den 1sten Mei 1826, ten aanzien van haven gelden en alle andere besluiten, die met het tegenwoordige strydig zyn, worden by deze als vervallen verklaard.

Art. 17. Deze wet zal aan het uitvoerend bewind ter publiciteit en uitvoering medegedeeld worden.

Gegeven in de zaal der beraadslagingen van het Congres in Valencia den 12den October 1830.—1ste en 20ste.

De President,
(get.) CARLOS SOUBLETE.
De Secretaris,
(get.) RAFAEL ACEVEDO.

Valencia den 14den October 1830.—1ste en 20ste.

Ter uitvoering,
(get.) JOSÉ ANTONIO PAEZ.

Voor Zyne Excellentie den President,
De Secretaris van Staat in het Departement van finantie,
(get.) SANTOS MICHELENA.

Voor gelykvormig afschrift,
(get.) MICHELENA.

Voor eensluidende afschrift,
De Commis en fungerende Secretaris,
(get.) J. A. TROCONIS.

Voor gelykvormige vertaling,
De Consul der Nederlanden te Maracaybo,
(get.) ED. BROOKE PENNY.

BEKENDMAKING.

DE HoogEd. Gestr. Heer Directeur ad-interim dezer kolonie heeft, by dispositie van den 2den dezer No. 44, den persoon van Nicolaas Maack benoemd tot Lands Timmermansbaas alhier, in stede van G. J. Hoyer dewelke den 25sten January ll. is overleden.

W. PRINCE, Sec.

Den 11den February 1831.

BEKENDMAKING.

DE Directie der Bank zal aan den meest biedende verkoopen Drie Stellen Gouvernements Wissels in gezegde Bank berustende, ieder groot Duizend Guldens N. Ct. Die daartoe genegen zyn kunnen de biljetten van inschryving tot Dingsdag den 15den dezer vóór 12 ure ten Controlle der Finantien inzenden.

Van wege de Directie voornoemd,
De Secretaris van dezelve,
J. PH. BOSCH.

Den 11den February 1831.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 11den February 1831.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 17 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 4den February 1831.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand February zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Liefhebberij Komedie,

"On fait ce qu' on peut
Non pas ce qu' on veut."

DE Werkende Leden brengen mits deze ter kennisse van de Heeren Leden Intekenaren, dat op Maandag den 21sten dezer de representatie

VAN

L' Orpheline,

Toneel stük in drie Bedryven.

GEVOLGD DOOR HET NA STUKJE

Les deux Billets,

Blyspel in een Bedryf zal plaats nemen.

Het lokaal zal geopend worden te zes en de vertooning zal beginnen te zeven ure 's avonds.

NB. De inschryving voor vreemdelingen zal kunnen geschieden op den dag der representatie volgens bepaling in de voorige advertissement.

WAARSCHOUWING.

DE ondergeteekende waarschouwt by deze aan allen en een iegelyk om volstrekt aan niemand hoe ook genaamd zonder zyne handteekening, eenig krediet te verleenen, aangezien geene buiten zyne eige handteekening gemaakte schulden erkend of betaald zullen worden.

J. N. ALIX.

Den 11den February 1831.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—FEBRUARY.

7.	bark Maria, La Roche,	Puerto Cabello
	—— Josefa, Brown,	St. Domingo
9.	golet Emerald, Wilcox,	Wilmington
11.	bark Nuben, Tucos,	Cumana
	golet Abeona, Evertsz,	Bonaire

UITGEKLAARD—FEBRUARY.

5.	golet Dolorita, Blantair,
7.	—— Abeona, Evertsz,
8.	—— Amalia, Sterling,
9.	bark Margaritha, Buelta,
10.	golet Railway, Chubuck,
	—— Aurora, De Haseth,
11.	—— Leonidas, Farland,
	—— Del Carmen, Dewindt,

Met de aankomst van een vaartuig van Cumana, hebben wy de bevestigende berigten wegens den opstand in het oosten van Venezuela, ontvangen. De steden Cumana, Barcelona, Maturin, Aragua en Asuncion, hebben akten uitgevaardigd, zich verklarende onafhankelyk van de nieuwe Republiek Venezuela en zich stellende onder het oude centrale gouvernement der Republiek Columbia.

UITTREKSELS UIT HAARLEMSCHE COURANTEN.

NEDERLANDEN.

's Gravenhage, Oct. 31.—De heer *Van der Wyck*, welke den 30sten uit de citadel van Antwerpen alhier is gekomen, heeft dadelyk van het gebeurde daar ter stede verslag gedaan aan Z. K. H. prins *Frederik.* Hetzelve luidt als volgt:

"Nadat onze troepen de stelling achter de Nethe en de Rupel hadden verlaten en zich voor de dorpen Berchem, Burgerhout, Kiel en Merxem hadden gelegerd, gaf de luitenant-generaal baron *Chassé*, den 23sten October, order, om de inundatien, ten noorden en zuiden van de vesting Antwerpen, en voor de positie van het Vlaamsche Hoofd, alsmede die voor de forten Lillo en Liefkenshoek te bewerkstelligen, en voorts, om de gebouwen en andere voorwerpen, die tot dekking van den vyand, in de nabyheid van Antwerpen konden dienen, te doen wegruimen.

"Deze maatregelen, hoe gebiedend noodzakelyk ook, baarden onder de inwoners een algemeen misnoegen; vooral het in brand steken van eenige huizen.

"Des avonds van den 24sten, toen in den loop van dien dag, de voorschreven order was ten uitvoer gebragt, kwamen de heeren burgermeester en schepenen der stad Antwerpen, by den generaal *Chassé* op het kasteel; gaven van de verbittering der inwoners over de genomene maatregelen kennis, en deciden hunne vrees mede, dat, wanneer men voortging, om de huizen buiten de vesting af te branden, alsdan gewis het volk tot oproer zoude overslaan. De luitenant-generaal dit inziende, gelastte genoemden burgemeester om zorg te dragen, dat de huizen, gelegen binnen den afstand van 150 ellen van het glacis des kasteels, dadelyk wierden afgebroken, welke last door dezen werd aangenomen.

"Gedurende den 25sten bleef het in de stad niet alleen rustig, maar men ontdekte zelfs geen spoor dat er oproer te vreezen was, ook niet toen de troepen, hunne stellingen buiten de verlatende, binnen dezelve trokken.

"Des nachts tusschen den 25sten en 26sten bleef de rust mede ongestoord, doch in den ochtend van dien dag, omstreeks acht ure, plunderde het gemeen een schip, waarin een aantal wapenen, van het regiment lanciers nº 10 werden gelaten, hetgeen echter voor een gedeelte werd gestuit, doordien de kolonel ter zee *Lewe van Aduard*, eene gewapende barkas op die plaats zond, en het schip op stroom liet liggen.

"Omstreeks half elf ure had er een oploop van het gemeen in de Kerkstraat by den St. Andries plaats, waarop een detachement van honderd man werd gedirigeerd, ten einde deze zamenscholing uit een te dryven; zy vonden echter tegenstand, zoo dat deze magt genoodzaakt werd, om geweld te gebruiken, waardoor dan ook op dat oogenblik de rust oogenschynlyk hersteld werd. Weinige oogenblikken daarna, begaf zich een tweede detachement naar het kwartier van St. Andries, welk detachement al spoedig met de opstandelingen in het gevecht geraakte, en uit de huizen werd beschoten.— Van dat oogenblik af aan, werden al de poortwachten en de troepen binnen de stad staande, door de burgers, die zich in de naby gelegen huizen hadden begeven, beschoten of door de, zich in de straten bevindende, aangevallen, hetwelk zonder ophouden den geheelen dag en een gedeelte van den nacht aanhield. De luitenant generaal *Chassé* had in den loop van den namiddag eenige weinige schoten op de huizen van het kwartier van St. Andries, waaruit de soldaten door de burgers werden beschoten, alsmede [illegible] eenen toegang tot het kasteel, alwaar eene ontmoeting met de muiters plaats had, laten doen, doch alleen om vrees in te boezemen; waarvan dan ook het gevolg was, dat op den 27sten daaraanvolgende om zeven ure, eene commissie van notabelen by Z. E. werd aangemeld, aan het hoofd hebbende den heer *Osy*, president van de bank, die den generaal voorstelde, om alle vyandelykheden te doen staken, ten einde niet alleen het storten van bloed voor te komen, maar ook de welgezinden voor eenen geheelen ondergang te beveiligen, zeggende, dat zy vergezeld werden door eenen inwoner der stad, die op zich had genomen, eenen brief, die aan hem door een gedelegeerde van het provisioneel gouvernement van Belgie, overhandigd was, aan Z. E. ter hand te stellen. Deze brief waarvan afschrift hierby wordt overgelegd, behelsde het voorstel, om de troepen, die zich in de stad bevonden, binnen het kasteel te doen rukken, en de stad door hunne troepen te laten bezetten, doch van dat oogenblik al de vyandelykheden te doen ophouden, nemende hy gedelegeerde aan, om dadelyk eene deputatie aan Z. M. te zenden, ten einde over de ontruiming der vesting door de koninklyke troepen te handelen. Onze troepen, volgens de ingekomen rapporten, zeer sterk op alle punten gedrongen zynde en zich niet langer in de aangenomen positien aan de poorten kunnende staande houden, vond de luitenant-generaal *Chassé* dit voorstel aannemelyk, daar hy zich op dat oogenblik toch zoude genoodzaakt gezien hebben, om de troepen te moeten doen terug trekken, hetwelk, door het vuur uit de huizen, niet dan met veel verlies zoude hebben kunnen geschieden. Intusschen nam de generaal, alvorens daaromtrent door Z. E. eene beslissing werd genomen, het gevoelen van al de chefs der korpsen in, die zich met het voorstel van meergenoemden gedelegeerde vereenigden, waarop de generaal last gaf, om op alle punten de vyandelykheden te doen staken, en dat de troepen zich naar het stapel- en constructie-magazyn zouden begeven; daarna werden de sleutels der poorten door een vertrouwd persoon aan den gedeputeerde van het provisioneel gouvernement op het stadhuis gezonden, dewelke ook werkelyk door hem ontvangen zyn, blykens afschrift van het regu, hetwelk alsmede hiernevens wordt aangetroffen.

"Zoodra deze wapenstilstand bekend werd, hield het vuur aan alle punten op, en de troepen begaven zich naar het gemeld magazyn; doch van tyd tot tyd werd er nog uit de huizen op de bezetting van het kasteel geschoten, waarschynlyk door die genen, die geen kennis van de getroffene overeenkomst hadden; en om zulks te doen ophouden, vond de luitenant-generaal baron *Chassé* raadzaam eene witte vlag op een der bastions van het kasteel te doen stellen. Deze maatregel gaf aanleiding dat zekere *Kessels*, zich noemende kommandant van de artillerie, vergezeld van eenen luitenant-kollonel *Niellon* genaamd, zich als parlementairen by den generaal aanmeldden en binnen gelaten zynde, verlangden te weten, waarom men het witte vaandel had opgestoken; de generaal antwoordde, hetgeen dienaangaande hierboven is vermeld, alsmede om door een ieder de gesloten kapitulatie te doen eerbiedigen. *Kessels* hield zich met dit antwoord niet tevreden, zeide dat de civiele magt onbevoegd was, om eene militaire overeenkomst te treffen; verklaarde uit naam van den commandant der troepen, door wien hy zeide afgezonden te zyn, de geslotene kapitulatie voor onwettig en zonder eenige verbindende kracht; hy nam echter het voorstel van den luitenant-generaal *Chassé* aan, om zich desaangaande by den dikwyls genoemden gedelegeerde van het provisioneel Belgisch gouvernement te vervoegen, en daarvan den uitslag in persoon te zullen mededeelen.

"Niet voor één uur werden parlementairen aangekondigd, die, zonder te verlangen om binnen gelaten te worden, aan den kommandant der wacht twee consluidende eischen om te kapituleren gaven, waarvan een hiermede wordt overgelegd, en die beide ter overhandiging aan den luitenant-generaal *Chassé* waren bestemd. Door dit stuk was dan, hoezeer er door de vroegere overeenkomst een wapenstilstand slechts tot vier ure in den middag bepaald, op welk tydstip geantwoord moest worden, of de voorgestelde voorwaarden al dan niet werden aangenomen.

"Ten half twee ure, begonnen de muitelingen wederom op onze troepen, zich binnen de enceinte van het stapel- en constructie-magazyn bevindende, met geweer te vuren, hetgeen meer en meer toenaam, zoodat de kolonel *Sprenger*, die aldaar het bevel voerde, een en ander maal liet vragen, of hy order konde geven om ook te vuren, hetwelk echter door den generaal werd geweigerd, aangezien Z. Ex. de gesloten kapitulatie in den volsten zin wilde naleven, gevende tevens last om eene witte vlag uit te steken: dit maakte echter geen indruk op de oproerlingen, en hun vuur werd van tyd tot tyd levendiger onderhouden, tot dat zy eindelyk een veldstuk voor den hoofd-ingang van de enceinte van gedacht magazyn plaatsten, en daarmede de deuren openschoten, waardoor veel verwarring onder onze troepen te weeg werd gebragt, en hetwelk tot gevolg had dat deze zich in de grootste verwarring op de [illegible] terug trokken.

"De luitenant-generaal baron *Chassé*, verontwaardigd over de schending van den gesloten wapenstilstand, gaf alstoen, omstreeks half vier ure, last, [illegible] Andries kwartier, waar de muitelingen zich in [illegible] bevonden, niet alleen met geweer te [illegible], maar ook bombarderen en brandkogels daarin te werpen, hetgeen tot half acht ure heeft aangehouden, terwyl de oorlogs vaartuigen, van hunne zyde, insgelyks de stad aan de zyde der rivier beschoten.

"Even na het ophouden van het bombardement, melde zich als parlementairen eene kommissie van notabelen van Antwerpen aan, aan het hoofd hebbende den heer *Dubois*, majoor der schuttery, dewelke, binnen gelaten zynde, aan den luitenant-generaal *Chassé* een tafereel ophing van de verwoesting, die het bombardement had te weeg gebragt, smekende om op nieuw eenen wapenstilstand te willen sluiten, ten einde alle verdere onheilen voor te komen, en tevens overhandigende twee brieven, waarvan de eene door *Rogier*, lid van het provisioneel bestuur, en *Robiano de Borsbeek*, gouverneur van de provincie Antwerpen, en de andere door *Stevenotte*, kommandant in laatstgenoemde stad, onderteekend, beide te kennen gevende, dat men het voornemen had, om den volgenden dag de afgebroken onderhandelingen wederom op te vatten, stellende dus voor, om het verzoek der kommissie te willen voldoen.

"De luitenant-generaal *Chassé*, bewogen met het lot der inwoners heeft in het voorstel van de notabelen toegestemd, en te gelyker tyd aan hen een brief voor *Rogier* en *Robiano de Borsbeek* ter hand gesteld, waarin Z. E. te kennen gaf, dat hy van zyne zyde geene vyandelykheden tot den volgenden morgen ten acht ure zoude plegen, als wanneer hy verlangde, dat eene kommissie van het provisioneel bestuur zich by Z. E. zoude vervoegen, om eene nadere overeenkomst te sluiten, tevens verklarende, dat hy, wanneer op zyne troepen mogt worden gevuurd, alsdan dadelyk het bombardement zoude doen hervatten. De ondergeteekende ten elf ure des avonds van dien dag, het kasteel hebbende verlaten, is onbewust of er in den volgenden morgen al of niet, eene overeenkomst is getroffen.

"De ondergeteekende vindt het niet ondienstig te doen kennen, dat een gedeelte der schuttery zich by de opstandelingen heeft gevoegd, en tegen de troepen heeft gevochten.

"By het nalezen van dit rapport heb ik opgemerkt, vergeten te hebben, om op zyne plaats te vermelden, dat Z. E. de luitenant-generaal *Chassé*, de door den gedelegeerde van het provisioneel gouvernement, met de militaire kommandanten aan Z. E. voorgestelde kapitulatie, niet alleen verworpen, maar met een beleedigend eergevoel heeft beantwoord; en dat op den 27sten des

avonds, tusschen zes en zeven ure, eenige weinige manschappen van het algemeen depot der landmagt, de stapel-en constructie-magazynen, waarin de muitelingen zich geworpen hadden, wederom in bezit hebben genomen, en dezelve naderhand in brand gestoken hebben; voorts, dat door de artilleristen al de stukken, welke daarin of omtrent waren, zyn vernageld geworden."

De brief, welken de zich noemende afgevaardigde van het bewind der opstandelingen, *van den Herreweghe*, den generaal *Chassé* heeft geschreven, is van den navolgenden inhoud:

"Gy ziet, dat de drang der omstandigheden het volk genoodzaakt heeft, om zich te verklaren, ten einde daardoor voor het oog der zuidelyke gewesten van Belgie zyne eer te redden. Deze stad, waar gy zoo langen tyd gevestigd zyt geweest, waar men U hoog acht, en welker uitstekende geest door U op prys heeft kunnen worden gesteld, vraagt U met aandrang, om het bloed, dat van wederzyden stroomt, te sparen. Wees verzekerd, dat U Holland daarvoor even veel verpligting zal hebben als wy. Geef aan de Hollandsche troepen bevel, om in het kasteel terug te trekken; laat de stad door ons bezet worden, en eene bezending zich onmiddelyk naar 'sGravenhage begeven, ten einde van Z. M. de ontruiming dezer vesting te verwerven.

"In afwachting van het antwoord daarop, stellen wy U eene wapenschorsing voor."

De nadere voorstellen, welke de genoemde *van den Herreweghe*, na het ontvangen der sleutels, niet heeft geschroomd met zekeren *Kessels* aan den generaal *Chassé* over te brengen, mede onderteekend door *Mellinet* en *Nèllon*, den 27sten op den middag, luiden als volgt:

"Het bestendig zegevierende Belgische leger stelt, na door de hulp der dappere ingezetenen te Antwerpen te zyn binnengerukt, de volgende voorwaarden voor:

1. De ontruiming van het kasteel en van het tuighuis in de Kloosterstraat door de Hollandsche krygsbenden, die het een en ander bezet houden;

2. Al het materieel in het kasteel, het tuighuis en andere plaatsen der stad moet daar blyven, waar het zich thans bevindt. Deze krygsbehoeften zullen toch slechts eene kleine vergoeding zyn voor al wat reeds is weggevoerd;

3. De oorlogschepen, die zich op de reede vóór de stad bevinden, zyn insgelyks en buiten alle tegenspraak een nationaal eigendom.

4. De officieren zullen hunne degens behouden; maar de soldaten zullen hunne wapenen op het glacis van het kasteel nederleggen. Ook zullen de Hollandsche krygsbenden niet dan met honderd man te gelyk, en door de hulp-poort kunnen uittrekken; of wel, zy zullen zich in naam van het voorloopig Bestuur kunnen inschepen, binnen den tyd van twee dagen, te rekenen van den dag af der aanneming van de tegenwoordige bepalingen;

5. De tegenwoordige voorstellen zullen ten vier ure na den middag aangenomen moeten zyn, als of niet gedaan beschouwd worden."

Het antwoord van den generaal op dit van zoo veel overmoed getuigende voorstel, was aldus opgesteld:

"Na op voorstel van een afgevaardigde van het voorloopig bestuur eenen wapenstilstand te hebben aangegaan, tot dat Z. M. onze Koning zoude bepaald hebben, of het leger al dan niet het kasteel zoude moeten verlaten, was ik ten uiterste verwonderd eene opeisching te ontvangen, om het kasteel over te geven, en om dienaangaande voor vier ure nadenmiddag een besluit te nemen. Ik had de eerste overeenkomst op het verzoek van afgevaardigden der stedelyke regering van Antwerpen gesloten, alleen om verder bloedvergieten voor te komen, en om aan de ingezetenen der stad, waar ik jaren lang gewoond heb, verschrikkelyke en onberekenbare onheilen te besparen.

"Ik moest het daarvoor houden, myne heeren! dat deze overeenkomst van uwen kant met naauwgezetheid zoude worden in acht genomen, doch ik zie met leedwezen, dat ik my bedrogen heb, en dat gy het op u hebt kunnen nemen, om dezelve met verachting van alle krygswetten, te schenden.

"Ik stel U, myne heeren! verantwoordelyk voor deze trouwelooze en verachtelyke handelwyze, die als zoodanig door geheel Europa zal worden beoordeeld, en waarvan ik aan onzen doorluchtigen Koning kennis zal geven.

"Ik verklaar U ten slotte, myne heeren! dat ik de vernederende voorwaarden, die gy my hebt durven voorstestellen, niet aanneem; dat ik de vesting, waarover het bevel my is toevertrouwd, tot het alleruiterste zal trachten te verdedigen, en dat ik nooit eenige voorwaarde zal aannemen, waardoor myne eer, die tot nog toe zonder den minsten smet is gebleven, zoude bezoedeld worden."

Na het bombardement heeft zekere *Charal*, zich almede noemende gedelegeerde van het gouvernement van Brussel, des Donderdags den 28sten, den generaal *Chassé* voorgesteld, om de citadel binnen drie dagen te ruimen met wapenen en bagagie, doch heeft de generaal onmiddelyk geantwoord:

"1. Dat hy de citadel onder zyne bevelen niet overgaf, dan op last van den Koning; en

"2. Dat hy, tot het welzyn van de stad, in eenen wapenstilstand bewilligde, op de volgende voorwaarden:

a.) Dat men met het maken van alle werken tot verdediging zou ophouden;

b.) Dat geen gewapend man zich op de esplanade of in den omtrek der citadel vertoone;

c.) Dat men geene hoegenaamde vyandelykheid tegen Z. M. eskader op de Schelde plege; en

d.) Dat men het magazyn van levensmiddelen, den 27sten, te Tivoli, niettegenstaande den getroffen wapenstilstand geplunderd, terug geve, daar die wapenstilstand den luitenant-generaal *Chassé*, belet heeft een uitval tegen de plunderaars te bevelen."

Het is niet gebleken, dat sedert den 27sten des nachts het vuren op de stad is hervat.

Gravenhage, Oct. 31.—Men meldt, dat 's Ryks scheepsmagt, door de jongste gevechten voor Antwerpen, het verlies te betreuren heeft van de luitenants *Maas* en *Klinkhamer*. Omtrent de byzonderheden van deze gevechten is men wat de schepen betreft, nog niet volledig onderrigt; men verzekert echter, dat de muitelingen zich hebben verbeeld, dat zy dezelve zouden kunnen enteren, en by die gelegenheid met een ontzettend verlies zyn afgeslagen.

De generaal *Chassé* heeft den 2den November de navolgende dagorde aan Z. M. smaldeel op de Schelde uitgevaardigd:

"ZEEHELDEN!

"De dag van den 27sten October laatstleden heeft my bewyzen opgeleverd, dat het heldenbloed van uwe voorvaderen in ruime mate in uwe aderen stroomt. Uw gedrag is voorbeeldig geweest; gy hebt gevochten met leeuwenmoed en de Antwerpenaars overtuigd, dat gy lyf en leven voor Z. M. veil hebt, en zyne regten tot het uiterste wilt verdedigen.

"Ik ben ten hoogste voldaan over uw gedrag, en Z. M. zal hiervan geenszins onkundig blyven. Ik reken in het vervolg op uwe standvastigheid en moed, en durf u reeds voorloopig, indien elk zyn pligt betracht, van de overwinning verzekeren."

Z. M. schepen, welke uit de Middellandsche-zee herwaarts terug keeren, zyn de *Sambre* van 44 stukken, kapt. *v. d. Sande*; *Dolfyn*, 28, kapt. *Willinck*; *Medusa*, 20, kapt. *Courier*; *Kemphaan*, 18, kapt. *de Monye*; *Sirene*, 18, kapt. *van de Graaff*; *Windhond*, 12, kapt. *Tengbergen*; *Brak*, 8, kapt *Koops*.

's Konings scheepsmagt, welke thans reeds voor Vlissingen, op de Schelde en voor Antwerpen ligt, onder bevel van den kapitein-ter-zee *Lucas*, bestaat uit de navolgende bodems. *Euridice*, 32, stukken, kapt. *Lewe*; *Javaan*, 32, kapt. *Pool*; *Amphitrite*, 32, kapt. *Machielsen*; *Komeet*, 28, kapt. *Koopman*; *Nehalennia*, 28, kapt. *Ryk*; *Heldin*, 28, kapt. *Anemaet*; *Proserpina*, 20, kapt. *van Maren*; *Echo*, 18, kapt. *Geesteranus*; *Meermin*, 18, kapt. *van Ryn*; *Vliegende Visch*, 14, kapt. *Twiling*; *Gier*, 8, kapt. *Zoutman*; *Pelikaan*, 8, kapt. *Söhngen*, *Curaçao*, stoomboot, kapt. *Le Jeune*; benevens 24 kanonneersloepen, en eene afdeeling roei-kanonneer-booten.

De bodems, welke den 27sten vóór Antwerpen hebben gelegen, waren de *Euridice*, *Proserpina*, *Komeet* en *Gier*, met slechts 4 kanonneer-sloepen. Deze magt schynt echter sedert vermeerdert.

In den nacht van den 29sten October jl. overleed, aan boord van Z. M. korvet *Komeet*, de luitenant ter Zee *Justus Klinkhamer*, in den jeugdigen ouderdom van naauwelyks 22 jaren, ten gevolge der zeven wonden, waarmede hy in het gevecht vóór *Antwerpen*, des avonds van den 27sten, doodelyk getroffen werd. Met koelbloedigen moed vocht hy voor zynen geboortegrond; met een zeldzaam geduld leed hy 26 uren lang de hevigste pynen; met geestdrift wenschtte hy, tot zynen laatsten [illegible], de instandhouding des ouden vaderlandschen [illegible].

Namens het Etat-Major van bovengemd. Korvet,
De Luitenant ter Zee,
J. BLOK.

Voor de Curaçaosche Courant.

SUUM CUIQUE.

Wanneer wy een overzicht wilden maken, van al het geen de buitenlandsche nieuwsbladen welke tot heden ons toegekomen zyn over den opstand van Belgien inhouden, dan zoude het schynen als of er niets regtvaardiger ja, niets pligtmatiger ware dan dien broedermoordenden opstand; immers van alle kanten juicht men over denzelve en zwaait men lof toe aan handelingen welke men in het allervalscht daglicht moet stellen om slechts eenen flaauwen schyn van gegrondheid te verkrygen. Daadzaken worden verdraaid, de grofste ongerymdheden uitgevonden en de kwaadaardigste logentaal gebruikt, tot zelfs de echt jezuitische drogreden "*het doel wettigt de middelen*" wordt aangegrepen om eene zaak te verdedigen, die trots dit alles zich steeds in derzelver afschuwelyke naaktheid blyft vertoonen. Behoorden wy tot de school van de Heeren Bilderdyk, Dacosta, c. s. wy zouden klaagliederen moeten aanheffen over *den geest des tyds*, of wy zouden het welligt wyten aan het *aardappelen systema* of *de koepok inenting* en wy zouden als dan niet onbillyker handelen dan hen welke thans den hollander verguizen om dat hy zyn vaderland bemint, deszelfs wetten eerbiedigt, de rust verzekerd en order gehandhaafd wil, en zynen Koning, die dat alles met hart en ziel voorstaat, getrouw blyft; maar daar wy tot die school niet behooren, met den geest des tyds geen oorlog willen hebben, de aardappelen, (byzonder die van het verdrukte Ierland, zelfs boven die van het vrye Noordamerika:) zeer hoog schatten en de vaccine zóó toegedaan zyn dat wy ons het aangezicht van den Heer de Potter niet anders, dan door de kinderziekte vreeslyk geschonden, kunnen voorstellen, willen wy ons over de veete welke de buitenlandsche dagbladschryvers tegen de hollanders beziclt slechts wreken met het "*Pater, dimite illis: no enim sciunt quid faciunt*" en er zelfs het grootste gedeelte van het extract uit een reis verhaal, door zekeren, toenmaals naar het premierschap aspireerenden, Lord niet uitsluiten, alzoo wy weten dat men *Whig* in de oppositie bank en *Tory* in het kabinet zyn kan, en het doel de middelen heeft gewettigd by velen welke zich in de wereld eenen naam hebben gemaakt. Wy willen ook niet harder zyn omtrent het verhaal der heldendaden van zekeren, in Brussel zich bevonden hebbende *apodemicus*, hetwelk een dagbladschryver van Jamaica stof tot eene epopée, en tevens groot soulaas in deszelfs *spleen* kan gegeven hebben; ja, wy willen zelfs deze onze amnestie uitgestrekt hebben tot een zeker dagbladschryver in Maracaibo, wanneer hy, op zyne wyze, de waarheidslievende *Courrier des Pays Bas* commenteert, en den man naar het gebeurde te Riochico verwyzen, alzoo elk doorgaands op zyn eigen vloêr nog al wat te veegen vinden kan en het alle geene koks zyn welke lange messen dragen, terwyl er meestal niets zoo illiberaal is als de zich noemende liberalen — Wy betreuren slechts dat alle die Heeren het crediet hunner gewrochten in den waagschaal stellen wanneer eenmaal de Muse der geschiedenis, het koren van het kaf scheidende, zoo weinig van hunne apodeixis dienstbaar zal bevinden om er waarheid voor de nakomelingschap uit te putten, en er velen als dan wel niet beter by varen zullen dan wylen onzen "*Burger en Boer*" of het dagblad van de erven van Kolm.

Overigens houde men in het oog dat de hollanders nimmer de vereeniging met Belgie verlangd hebben, noch hebben kunnen verlangen; dat zy zelfs hunnen Koning voor veel te Hollandsch houden om zoodanige vereeniging anders dan door den drang der omstandigheden gedrongen aangenomen te hebben; dat zy slechts om zynentwil, uit liefde voor dien, by hen éénigen, vorst, zich getroost hebben den naam van Nederlanders te deelen met hen welke nimmer een volk hebben kunnen noch willen zyn en die daarvan thans zelfs nog het bewys opleveren. (: men wil immers nu nog liever Fransch dan zelfstandig wezen?) Dat zy, Nederlanders zynde, zich zouden vernederd achten tot eene andere natie te willen behooren; dat de hollanders eenen *Filangieri*, eenen *Bentham*, een *Beccaria* en een *Constant*, zoowel als een *Fox*, een *Romilly* en een *Petty* kennen en vereeren, zonder er de *katechismus van Baboeuf* by te willen beoefenen; dat zy nimmer napoleontische ex-prefekten onder hunne volks vertegenwoordigers hebben willen opnemen; dat zy geestelyken willen welke hunne humaniora kennen en geene Sint Bartels nachten prediken; dat zy de opvoeding hunner kinderen aan geene zendelingen van *Acheul* of *Montrouge* willen toebetrouwd hebben; dat zy het "*Redd[illegible] quae sunt Caesaris, Caesari & quae sunt Dei, Deo,*" betrachtende, echter geen staat in den staat willen gedoogen; dat zy geene liefhebbers van het ergoteeren zyn maar elk het zyne laten behouden; dat zy geene demagogen noch pseudo liberalen willen worden om patriotten te heeten; dat zy eene taal hebben en behouden willen om dat het de taal hunner vaderen is, waarin deze hunne vryheid gegrondvest hebben en waarin zy derzelver glorie ryke daden beschreven vinden, en byzonder om dat een volk zonder eigen taal by hen geen volk is; dat zy hunnen Koning getrouw zyn uit overtuiging en om dat Hy den lande getrouw is en 'svolks regten eerbiedigt; eindelyk dat zy zich van eenen *roi automate*, of eenen *roi [illegible]*, ja zelfs van eenen *roi citoyen* willen passeeren, en met hunnen constitutionelen Koning willen blyven wat zy zyn "Hollanders."

Byaldien nu de vreemde Heeren dagbladschryvers hiermede nog niet te vreden zyn dan diene tot narigt dat wy "het schoppen van den ezel verdragen om dat wy weten dat het dier toch niet wyzer is."

EEN HOLLANDER.

EX UNGUE LEONEM.

Zoo als het by vele onbevooroordeelde Nederlanders reeds lang is erkend geweest dat de meeste argumenten gebezigd by de bestryding van het beginsel dat de nederduitsche taal te houden zy voor de ware landstaal van het Koningryk der Nederlanden, (*) zich bepaald hebben tot sofismen, zoowel van die soort welke men in de Logica *ignoratio elenchi* noemt, als van die welke tot de *petitio principii*, als mede tot de *non causa pro causa* behooren, zoo zeer hebben de jongste gebeurtenissen in Belgien sedert aan den dag gelegd dat die bestryding der nederduitsche en voorkeur by eenigen voor de fransche taal, *á posteriori* te houden zy, zoowel voor een der grondslagen voor de bewerktuiging van den opstand, (: om daardoor te geredelyker te influenceeren op de reeds in overspanning gebragte gemoederen van naburen, welker gezag, aanmoediging of medewerking men onontbeerlyk rekende voor het slagen in de schennis van regt en billykheid:) als tevens tot een volslagen bewys dat al het geschreeuw over de *impopulariteit* der nederduitsche taal, wel ver van uit volksgezinde beginselen voortte spruiten, een aristocratisch despotismus op het oog had en nog heeft; want om te werken op het volk, zoo als het woord *volk* in eene democratische zin aangenomen is, behoort men hetzelve te gemoet te komen in de taal welke het gem[illegible] verstaat. Zoo hebben de noordelyke leden der st[illegible] generaal steeds in het nederduitsch gesproken op dat de menigte hunne redeneeringen zoude kunnen verstaan en beoordeelen; daarentegen sommige zuidelyke afgevaardigden eene vreemde taal gebruikt op dat, niet de menigte, maar hen voor wien die redeneringen eigentlyk moesten dienen *het doel* zouden begrypen. Zoo hebben de brabandsche geestelyken, in zuiver *vlaamsch*, het hollandsch als de taal der ketters en het fransch als de taal der geloovigen gepredikt. Zoo hebben dezelfde brabandsche notarissen en praktizyns welke nu de vryheid geëischt hebben om de fransche taal als landtaal te gebruiken, weleer den franschen Keizer demoedigelyk gesmeekt om in hunne akten en testamenten eene andere taal te mogen byvoegen, alzoo de fransche taal voor de grootste hoop van het *volk* onverstaanbaar ware. Zoo hebben dezelfde leden van letterkundige genootschappen in Belgien later vergeten dat zy vroeger (: zeker niet om dat het Fransch hunne landstaal was:) den moed gehad hebben om, trots de toenmalige hooge bevelen en *hooge politie*, de meerderheid der prysvragen de nederduitsche taal tot onderwerp of *vehicle* te geven. Zoo zelfs klaagde nog kort voor de omwenteling van 1813 zoowel het fransch bewind als de fransche letterkundigen over de impopulariteit van de fransche taal in Belgien. Wat wy dus hier boven over de *sofismen ge[illegible]* hebben zal wel geen verder betoog vereischen, en wat het aristocratisch despotismus (†) aangaat, ook [illegible] voor den nadenkenden zich duidelyk gen[illegible] vóór den zwaargeloovigen zich, welligt zeer spoedig, gekenmerkt zien in de gevolgen van eenen *opstand* welke men verkeerdelyk *revolutie* noemt. [illegible] de menigte ten dezen slechts werktuigen zyn; werktuigen waarvan men zich te gemakkelyker bedient om dat de zich noemende *Belgen* zich in de geschiedenis steeds gekenmerkt hebben als een onbestendig, dweepziek en twistzuchtig volksken, waarmede de Hollanders reeds veel te lang opgescheept geweest en hopentlyk nu voor altyd van verlost zullen zyn.

EEN HOLLANDER.

(*) Niemand toch welke met de Nederlanden bekend is, zal kunnen betoogen dat de menigte in Belgie de fransche taal als landtaal, maar wel zoo als, helaas! ook in vele gedeelten van het noorden, als het kenmerkende *jargon* van de zich noemende *fatsoenlyke wereld*, beschouwd. Ik herzeg *Jargon* en beroep my deswegens op het getuigenis van de franschen zelven welke den belgischen schryvers hunne onkunde in die taal weleer zoo dikwerf voor de voeten geworpen hebben. Het beruchte werk van *de Potter, l' esprit de l' église*, levert ruimschoots bewyzen dat de man in het *vlaamsch* gedacht heeft!

(†) Dat een zoodanig despotismus zich dan eens van de kinderen van Loyola, dan weder van de steeds naar heerschappy strevende hierarchen der alleen zaligmakende kerk, en eindelyk ook wel van razende Demagogen, zoo als de Potter en zyne gelyken bedient, kan niemand [illegible] welke de Belgische geschiedenis van de laatste [illegible] heeft.

FROM ST. THOMAS PAPERS.

FRANCE.

England, it is said, views with Jealousy the French establishment at Algiers. Nevertheless the resident British consul has purchased much land there, which he means to cultivate. Immense improvements are already wrought in the regency, and the inhabitants begin to perceive the benefits of civilization. The French have entirely subjugated the Bey of Titeri. The troops of the Bey, under the chief Aga, were encountered and totally routed by Count Clausel on the 22d of November. The Bey was to make his public submission.

"We extract the following from the Gazette de Lausanne, of the 3d instant.

"Switzerland is resuming a more cheerful appearance, and the tranquillity which has been lately so much disturbed is returning. Every thing leads us to hope that we shall not have to deplore those tempestuous scenes that attend revolutions, and that, faithful to its primitive manners, the country will only view from afar the storms that disturb the repose of the nations. At all events, there are no tyrannical acts of the Government to cause popular tumult. Wherever the people have assembled, they have rendered justice to their governors, they have only accused the institutions, and required ameliorations of the social system. Every petition, every step they have taken, has been dictated by this sentiment alone. The moderation of the different Governments is equally worthy of praise. Resistance on their part would have caused frighful concequences, and have inspired alarm without, and caused lamentable convulsions within. This was felt by the Governments, and by mild and judicious measures they have brought the popular excitement down to a regular tone. At Zurich, Lucerne, Argau, Thurgau and Soleure, new compacts are forming, ameliorations are promised, guarantees are given, and Governments, have yielded to the general feeling. Throughout the cantons the deliberation of the Councils have been grave and solemn inspired by a love of the country, and by the desire of preserving it, as it has ever been—noble and pure."—*Times*.

A Paris paper says, that many of the great projects of Napoleon for embellishing Paris will be now completed. The Place Carousel, it is said, will be finished as was formerly intended, and the handsome street which was to be formed from the Place Bastille to the Louvre will also be made, and will form an uninterrupted communication from the Barriere du Trone to the Barriere de l'Etoile, and will thus procure for the Canal St. Martin an important *debouché* towards the centre of the city.

The *Indicateur* of Calais has the following:—"We learn from Copenhagen, that an expedition, which sailed from that port in May last, succeeded in reaching the western coast of Greenland, where some Norwegian colonists settled eight centuries ago, and to which all access had since been prevented by the ice. The expedition found there the descendants of the primitive colonists, who still profess Christianity, which was carried thither by their forefathers; their language is that of the Norwegians of the tenth century."

Deposition of one of the Witnesses on the Trial of the ex Ministers of France.

ACHILLE FRANCOIS NICHOLAS DE GUISE, Aged 39, Chef de Battalion, residing at No. 22, rue de Surenes, Paris.

On Monday, the 26 of July, I was at the house of the Duke de Ragusa, when on his arrival at Paris, he for the first time, read the *Moniteur*, which he had not been able to procure at St. Cloud. As soon as he had read it he went to the Institute (there being a meeting that day), and from there he returned to St. Cloud. On Tuesday morning I received a letter from him, desiring me to inform him, of what was passing in Paris, as the jouruals might not appear. I was setting out to comply with this order, when I received another enjoining me to repair to the Etat Major. I went there immediately, and found the Marshal already arrived: it was then between twelve and one o'clock. He informed me, that in the morning the King had sent for him, and given him orders to proceed to Paris, and take the command of it; at the same time informing him that disturbances had taken place the evening before, but permitting him to return to St. Cloud in the evening, if tranquillity was restored. At this period no orders had been issued to the troops, nor had they been directed to hold themselves in readiness. Measures were immediately taken, and towards 11 o'clock in the evening, I was sent to the Prince de Polignac's to announce that the populace were entirely dispersed, and that the troops were returning to their quarters. On returning to the Marshal, I wrote, upon his dictation, a letter to the King, rendering an account to the same effect. This letter was to be taken to the King very early the next morning.

About eight in the morning of Wednesday, the Marshal wrote a second letter to the King, in which he detailed the proceedings up to that time. This letter was entrusted to a gendarme, but was lost by an accident: the Marshal being immediately informed of this, made me write another to the same effect, but more concise, a copy of which I product. It was dated at nine o'clock, and, by the express command of the Marshal, was sent by an orderly officer. About the time of the departure of this letter, a young man came to the Marshal from the Prefect of the Police, to inquire if it was true that the city of Paris was placed in a state of siege. The Marshal, to whom several other persons had mentioned the same thing, sent me about 10 o'clock to the Prince de Polignac to inquire as to the fact, and to observe to him, that if so, there were certain legal forms necessary to be fulfilled. The Prince informed me that such an ordonnance had been signed, and that he had sent for the Marshal to come and receive it. I went back again with the Marshal, who, on quitting the Prince, gave me the ordonnance in charge. We immediately returned to head quarters, where the Ministers also soon arrived.

At 3 o'clock, the Marshal made me write another letter to the King, dated half past 3, a copy of which I now deliver. I had come to that part of the letter which gives an account of the occurrences, when the Deputies for the Department of the Seine were introduced to the Marshal by M. Glandeves but I did not remain during their conference, and therefore cannot state, but by hearsay, what passed. When the Deputies retired, the letter was finished, and given to Lieutenant Colonel Comirouski to be conveyed. I believe the Marshal received answers from the King to his several despatches, but I have no knowedge of their contents.

In the course of the day, but I cannot state the precise hour, a proclamation wasdrawn up by one of the Ministers, and communicated to another Minister who was there, and I was directed to get it printed at the Royal Printing office; but, on my representing that this was impossible, one, but I cannot say it was the same, was given to the young man who had come from the Prefect of Police, and who went back wards and forwards several times in the course of the day, with directions to get it printed and distributed.

At a very early hour on Thursday, the Marshal sent to call together all the Mayors of Paris, but only three came. A bout 7 o'clock M. de Simonville and M. d'Argout were introduced, and proceeded to Saint Cloud at the same time with the Ministers. On their departure the Mayors were directed to announce that the firing was about to cease. We were considering with the Marshal what would be the success of their mission, and it appeared likely to be satisfactory, when a brisk firing was renewed and the retreat was effected. I deem it my duty to put into your hands, in order to clear up facts concerning the Marshal, in addition to the two copies of letters of which I have spoken an order given to General Count Wall by the Marquis of Choiseul, Aide Major General of the Guard which explains the sense of the orders given by the Marshal. This order is dated St. Cloud, July, 27, but its very content and the circumstances, stated in it, sufficiently prove that there is a mistake with regard to the place, and that it could only have been given at Paris. Finally I place in your hands a letter to me, written by the Marquis of Choiseul dated October 19, from Brighton in which he gives the most precise explanations relative to the orders given to the troops of the Royal Guard in case of emergency. I ought to add that this order originated May 19 1816 but has never ceased to be in existence. It is easy also to ascertain that similar orders like wise exist for the troops of the line.

This witness produced the following documents:—

"*Order of the Marquis de Choiseul to Gen. Count de Wall.*

"27th July, 1830.

"Dear General,—The Marshal wishes you to give orders to the Colonel of the 15th Regiment to leave the Pont Neuf, and, following the Quai de l'Horloge, and the Pont au Change, proceed to the top of the Marché des Innocens. He will then detach a battalion along the rue St. Honoré, to take in the rear a barricade erected near the Palais Royal. A battalion of the Guard will attack it on the other side. This barricade destroyed, Colonel Perigann will follow the whole lenght of the rue St. Denis, and come down the Boulevard, while another detachment, to whom you will give orders accordingly, will march to meet them. The Regiment of Colonel Perigaun, and the detachment you send to meet him will pass each other, and the latter will repair to the Pont Neuf. These troops will sweep away all that they may meet on their passage; they will use the bayonet if they are resisted, but they will not fire unless they are fired upon; nevertheless, they will fire into all such windows from which stones are thrown upon them. They will march with resolution, beating the charge. It is of importance that this movement should take place before night, and therefore the Marshal desires that orders may be given, that it should commence at 7 o'clock.—The dismounted Gensdarmes that are with Col. Perigaun will march with him, and the Marshal will add a detachment of the Gensdarmes d'Elite."

(Signed) "L'Aide Major General, MARQUIS DE CHOISEUL."

Letter from the Duke de Ragusa to the king.

"Wednesday, nine o'clock in the morning,

"I had the honour yesterday of rendering to your Majesty an account of the dispersion of the crowds which have dis turbed the tranquillity of Paris. This morning they have again formed in greater numbers, and with more alarming appearances. It is no longer a riot, it is a revolution. It is most urgent that your Majesty should take conciliatory measures, The honour of the Crown may yet be saved; to morrow, perhaps, it will be no longer time. I am pursuing today the same measures that I took yesterday. The troops will be in readiness at 12 o'clock; but I look with impatience for the orders of your Majesty."

"Half past 3 o'clock.

"I put all my columns in movement at the hour I have stated. General—— is arrived at the Place de Greve.—My communication with him is secured by a battalion that occupies the foot of the Pont Neuf. General—— is marching along the Boulevards, to take up a position on the Place de la Bastille. General——has proceeded from the Place Vendome and now occupies the Place des Victoires. Notwithstanding all this, the whole space between him and me is filed with the crowd, and we can convey no intelligence to each other but by the Place Vendome. General——is arrived at the Marché des innocens, but after having taken and destroyed several barricades, and driven back into the rue St. Denis every thing that opposed his march new crowd formed behind him, and I can receive no reports from him but by officers in disguise. As the troops march along the crowds disperse at their approach, but in almost all the streets muskets and other guns are fired from the windows, the troops have returned, and their whole march has been a continued combat. The troops ought not to allow themselves to be driven from their positions; but I ought not to conceal from you that the state of things becomes more and more serious. At the moment I was about to close my letter, Messrs, Casimir Perier, Lafitte, Manguin, Gen. Gerard, and Gen. Labau, came to me. They called upon me to order the firing to cease. I replied, that it was for me to make the same request to them; but they wish to make it a condition of their concurrence that they should have a promise that the ordonnances should be withdrawn. I answered that I had no political authority, and that I could not enter into any such engagement. After a conversation of some length, they limited themselves to a desire that I would render to your Majesty an account of their visit. I think it most urgent that your Majesty should take advantage, without delay, of the overture they have made."

SUIT AGAINST CHARLES X.—The *Scotsman* states, that nine carriages of Charles X., *alias* M. Capet, have been arrested in Edinburgh, and are still in durance vile, for a debt of considerable magnitude, contracted under circumstances, according to the *Scotsman's* statement, which ought to have insured its discharge long since.—After the destruction of the Bastile, in 1798, while the Bourbon family were flying from France to Germany, the whole of their baggage-waggons were arrested on the route for debt. Louis XVIII and Charles X. were both of the party, and prevailed upon Count de Pfaff de Pafaffsenhoffen, &c. &c. to become security to their creditors. Several years after the Count was sued for their debts, and compelled to pay about 40,000*l* for which purpose he was obliged, in 1804, to sell his estates for their value. After the restoration of Louis XVIII the Count applied to his Majesty and the Dauphin for the payment, which they agreed to make by instalments, and he has since received, in three payments, 150, 000 francs (6,200*l*) After Charles X.'s accession the Count applied again, and received plenty of promises, but no money. When Charles fled to this conutry the Count's claim become a desperate debt. He did not hesitate to take legal advise how to proceed for its recovery. The concequence was, the seizure of the Royal carriages, upon which a summons was raised and executed, citing King Charles X. *alias* Charles Capet, to appear before the Lords of Council and Session on an early day in December: 50,000*l*. of the Royal property has since been arrested in the hands of an eminent banker in Edinburgh.—*Times*.

New Claims on Holland.—The destruction of American property in the recent bombardment of Antwerp by the Dutch troops, will demand the prompt interference of our Government. Seldom has there occurred in a civilized country, such a wanton outrage upon the rights and property of the citizens of a neutral nation. When this reclamation shall be properly made by our government upon the King of Holland, we trust it will be promptly attended to.—*American Paper.*

Scandalous Attack on the Duke of Wellington.—Being in the Park on the day his Majesty went to Parliament House, about half an hour prior to the royal coach making its approach, my attention was directed to the announcement of a mob—"Here he comes! here he comes! See, here comes Wellington! Now is the time, my boys!" Having never had the pleasure of seeing the Duke, so as to identify his person, curiosity induced me run with the rabble towards him, who, with his groom, was on horseback. At this moment I witnessed one of the most disgraceful scenes imagination can picture to Englishmen. An immense mob surrounded the Duke and his groom, who with manly fortitude bore patiently the insults of a lawless and infuriated banditti. Groans, hisses and gravel were liberally bestowed on them, with tremendous vociferations of "No police! No police!"—Seeing his Grace surrounded on all sides with a crew of furies, and pelted with gravel by a mob, I fearlessly got near his person, and actuated with the spirit of an old British tar, I boldly took off my hat, and loudly sang out, "The brave Wellington forever! who dare insult the hero of Waterloo?" At these words a few others joined me. I present forward, and addressed the Duke—"Why, my lord, does not your groom dash boldly among the rascals, and secure one of them to make an example of?" The Duke replied, "What can I do sir?" At this moment a stone struck the Duke on his cheek; he shook his head, applied a key to the door of his office, the back of Downing street, in the Park, and escaped their further fury. While the Duke was opening the door, missiles were flying about in every direction; I turned round and seized the arm of one fellow, who was about throwing a large stone at the Duke, and though an old tar upwards of sixty years, I held him tight until I was compelled by the mob to relinquish my hold, and for the first time ran before the enemy to avoid having my upper works severely battered. But although I fled before this disggraceful crew, I thank Providence I was present, and did my duty as an Englishman, by endeavoring to prevent a lawless brutal gang of miscreants from injuring a brave man, who led to battle the combined forces against the enemy of Europe.—*Correspondent of the Times.*—[Our correspondent, with whose generous indignation we cordially sympathise, has given us his name and address.—*Times.*]